

saa meget mindre som det jo er givet, at Underændringsforslagene bliver vedtaget. At der nedsættes en Kommission, kan jeg ikke have noget imod, naar man ikke paa anden Maade kan finde ud af disse Forhold end derigennem, at der skal gøres et Forarbejde ved en Kommission. Jeg ønsker dog saa, at denne maa blive en saglig og ikke en i særlig Grad politisk Kommission.

Det er rigtigt, hvad Ordføreren (E. Rasmussen) gjorde opmærksom paa, at disse Bevillinger skal ses som en Helhed. Den 6. September, efter at jeg fra Hedeselskabet havde faaet indsendt Indstilling og Andragende angaaende de Bevillinger, det ønskes paa Finansloven for næste Aar, sendte jeg dette til Statens Planteavlsudvalg og anmodede om en Udtalelse om, hvorvidt man kunde gaa med til de Forhøjelser, som Hedeselskabet androg om. Statens Planteavlsudvalg sendte en Skrivelse til Ministeriet af det Indhold, at det maatte fraraade de Bevillinger, som der her af mig er stillet Forslag om, idet man fandt det rigtigst, at disse Arbejder blev lagt ind under Statens Planteavlsudvalg eller Statens Grundforbedringsvæsen. Jeg fandt dette troligt nok, idet Formanden for Statens Planteavlsudvalg den Gang var Professor Westermann, som havde været med til at paabegynde Arbejdet med Moseforsøg og Moseundersøgelser. Jeg foreslog da, før disse Bevillinger blev indsat paa Finanslovsforslaget, at der skulde afholdes et Møde mellem Hedeselskabet og Statens Planteavlsudvalg, og da dette Møde blev affholdt, fik man nærmest Indtrykket af, at der var gode Udsigter til, at de kunde komme til en Forstaaelse. Det viste sig imidlertid bagefter, at man havde skønnet forkert i saa Henseende.

Flertallet i Finansudvalget har altsaa taget den Stilling, at det billiger, at de Bevillinger, som Hedeselskabet har ønsket til disse Formaal, gives for indeværende Aar. Men naar der nu er foreslaaet nedsat en Kommission, maa jeg vel have Lov til at betragte disse Bevillinger som ekstraordinære, som gældende for indeværende Aar, saaledes at Kommissionen som det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) sagde, undersøger, hvorledes man skal fordele Arbejdet mellem Statens Planteavlsudvalg og Statens Grundforbedringsvæsen paa den ene Side og Hedeselskabet paa den anden. Der er Op-gaver for begge i rigelig Mængde, og alle maa jo ønske, at Samarbejdet mellem disse Institutioner bliver det bedst mulige.

Det har ikke fra min Side været Hensigten paa noget Omraade at genere eller lægge Hindringer i Vejen for Hedeselskabets gode Arbejde, men min Tanke har været den, som den har været Statens Planteavlsudvalgs, at naar Staten gennem dette Udvalg og Statens Grundforbedringsvæsen foretager disse Undersøgelser, maa det for Fremtiden blive Hedeselskabets Opgave med de Midler, det har haft til Dato, at gøre det Arbejde, som det nu selv finder, og hvis det vil gaa ud over dette og yderligere gøre Forsøg paa disse Omraader, bliver det undergivet de samme Regler, som alle andre Institutioner er undergivne paa dette Omraade: at Staten betaler Halvdelen. Jeg mener derfor, at det var en god Udvej, naar man nu har oprettet de nævnte Statsinstitutioner, at Statens Udvalg saa foretog disse Arbejder, og Hedeselskabet fortsatte med sin Konsulentvirksomhed og sine Plantninger, og hvad dermed staar i Forbindelse. Vil Selskabet gaa videre med Hensyn til Forsøg paa disse Omraader, bliver det, som sagt, stillet lige med alle andre Organisationer.

Jeg skal imidlertid indrømme, at hele dette Spørgsmaal ikke er saa vigtigt, at der er Grund til at forhandle længe derom, saa meget mindre som Forslagene jo bliver vedtaget, og f. Eks. Forhøjelsen i Underændringsforslaget Nr. 141 af de 3 000 Kr. til Funktionærernes Rejser til 5 000 Kr. antager jeg, vi alle sammen kan være enige om. De 25 pCt.s Forhøjelse af Funktionærlønningerne antager jeg heller ikke, der er Uenighed om. Disse Spørgsmaal var jo netop udsatte til den samlede Behandling. Forslagene blev stillet til anden Behandling, men blev udskudt, idet det netop var Hensigten, at man til tredie Behandling skulde se at enes paa dette Omraade, saaledes som jeg stillede det i Udsigt: ved at man bevilgede de 25 pCt. og saa fulgte mig i mine Ændringsforslag om Moseundersøgelserne. Men det er jo ganske urimeligt, at det skal gaa ud over Funktionærerne, og derfor finder jeg det ret rimeligt, at man vedtager de 25 pCt.s Forhøjelse; den ærede Ordfører udtalte jo ogsaa, at han vilde ikke tilraade at stemme imod denne Bevilling. Derimod mener jeg, at man staar mere frit overfor Forslaget under Nr. 144, hvorved man ønsker de 44 000 Kr. til Smaaplantninger og Hegn forhøjet med 56 000 Kr. Det vil jeg for mit Vedkommende tilraade at stemme imod, thi de Oplysninger, vi har indhentet dels